

ת"פ 46013/01/19 - המאשימה: מדינת ישראל נגד ס א (עציר)

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 46013-01-19 מדינת ישראל נ' א(עציר)

בפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: ס א (עציר)

גזר דין

1. על יסוד הודאתו הורשע הנאשם בהיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק), תקיפה לשם גניבה, עבירה לפי סעיף 381(א)(2) לחוק; גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי העובדות בכתב האישום המתוקן בתאריך 14.1.2019 הגיע הנאשם לבית אביו בשעות הבוקר ולאחר שהאב הכניסו לבית, הנאשם דרש ממנו כסף, האב סרב ובתוגה היכה הנאשם באגרופו בשמשת החלון וניפץ אותה כשסמוך לכך יצא מבית האב. בהמשך, יצא המתלונן מחוץ לבית והתקשר למוקד החירום של המשטרה, ובעת שחזר, בהיותו במדרגות הבניין, ניגש אליו הנאשם, אחז בצווארו כופף אותו ולקח מכיס מכנסיו 400 ₪ כשבתוך כך אמר לו כי יהרוג אותו. עוד עולה כי לאחר שהנאשם נעצר, למחרת היום, 15.1.2019 בסיום טיפול רפואי שקיבל בבית החולים סורוקה, ביקש סיגריה מהשוטר שליווה אותו לניידת המשטרה, משהודיע השוטר לנאשם כי לא יאפשר לו לעשן בשטח בית החולים, החל הנאשם להתפרע ושכב על הרצפה, וכאשר עזר לו השוטר לקום מהרצפה, שרט הנאשם את ידו של השוטר.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין עונש ונקבע כי כל צד יהא חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בפתח טיעוניו הכתובים לעונש עמד ב"כ המאשימה על חומרת מעשי הנאשם ובעיקר על עבירת התקיפה לשם גניבה והפנה לת"פ 5054/09 **מדינת ישראל נ' שץ** (מחוזי ת"א) שם דובר על חטיפת תיק מאישה שהלכה ברחוב. כמו גם, טען לחומרה המיוחדת שבעבירת התקיפה לשם גניבה וכזו המקבילה לעבירת השוד והפנה לת"פ 3016-5-12 **מדינת ישראל נ' הוקביי** (שלום ת"א-יפו), שם ציין בית המשפט בדמיון שבין עבירה של תקיפה כדי לגנוב לעבירת השוד על מנת להצדיק בחלק של המקרים קביעת מתחם עונש הולם, זהה או דומה לעונשים המוטלים בגין עבירת השוד. עוד הפנה לרע"פ 2797/09 גולן נ' מדינת ישראל, שם דובר על נאשם אשר חטף את תיקה של המתלוננת אשר התנגדה לו ובתגובה דחף אותה והיא נפלה ונחבלה ועונשו אשר נקבע ל 12 חודשי מאסר בפועל ועוד 12 חודשי מאסר

על תנאי שהופעלו במצטבר (סה"כ 22 חודשים) הופחת על ידי בית המשפט המחוזי ל 15 חודשים (בוצעה חפיפה חלקית של המאסר על תנאי).

לדידו של ב"כ המאשימה, מקרה דנן מצדיק ענישה דומה לזו של עבירת השוד, בהינתן פגיעה משמעותית של הנאשם בערכים המוגנים של זכות הפרט לשמור על קניינו, פגיעה בשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו, כמו גם פגיעה בסדר הציבורי, זאת בין היתר, נוכח התנהגותו האלימה המתמשכת של הנאשם כלפי אביו ובהמשך כלפי השוטר שליווה אותו לטיפול רפואי ובעת שהוא בסטטוס עצור.

תחת האמור, עתר ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם העונש לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם **כך שינוע בין 12-25 חודשי מאסר בפועל** הפנה לת"פ 57458-1-17 **מדינת ישראל נ' גברין** (שלום ב"ש) שם נקבע מתחם העונש ההולם בין 9-24 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 21720-9-12 **מדינת ישראל נ' נגאר** (שלום ת"א -יפו), שם נקבע מתחם העונש ההולם בין 12-26 חודשי מאסר בפועל;

אשר לעונש המאסר שיושת על הנאשם עתר ב"כ המאשימה לעונש ברף הבינוני של מתחם העונש לו עתר, קרי, **18 חודשי מאסר בפועל**, ובנוסף, מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים, קנס, התחייבות ופיצוי הולם למתלונן. בטיעוניו בהקשר זה ציין בהודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי יקר, לצד ציון בעברו הפלילי שהגם שאינו "**מהעת האחרונה**" הוא כולל עבירות איומים, ניסיון גניבה והפרת הוראה חוקית.

5. **מנגד, בטיעוניו לעונש עתר הסנגור** להסתפק בימי מעצרו של הנאשם. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירות והסיבות שהביאו את הנאשם לבצען, טען למצב נפשי קשה של הנאשם אשר לא בכדי הובא לבית החולים לבדיקה בעת מעצרו, טען כי הורי הנאשם גרושים והנאשם חסר בית, דר רחוב אשר מעת לעת ישן אצל אביו.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם ציין בעובדה כי למעט הרשעה אחת שעתידה הייתה להתיישן תוך מספר חודשים, עברו של הנאשם התיישן ובכך יש ללמד כי מדובר בכשל חד פעמי בשנים האחרונות, כשל על רקע נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל משמעותי להודאת הנאשם אשר לא רק חסך זמן שיפוטי יקר, אלא ובעיקר מנע את העדת אביו. בהקשר זה הוסיף וטען כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, לקח אחריות מלאה והתנצל בפני אביו אשר אמר בפני בית המשפט כי הוא סולח לבנו.

בהתייחסו לפסיקה אליה הפנתה התביעה כתימוכין למתחם לו עתרה, טען כי זו אינה דומה ולא קרובה לנסיבות מקרה כאן.

הנאשם בדבריו פנה אל אבין שנכח באולם כפי שעשה במהלך כל הדיונים שהתקיימו בעניינו של הנאשם, ביקש את סליחתו של אביו "**אני רוצה לבקש מאבא שלי סליחה, זה לא יקרה שוב, מקווה שאתה סולח**". הנאשם סיפר כי הוא רווק, הוריו גרושים מעת לעת התגורר אצל אביו. אביו של הנאשם ביקש גם הוא לומר דברים ואמר כי הוא סולח

לבנו.

דין

6. בהתאם לתיקון 113, מקרה בו מדובר במספר עבירות, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים נפרדים. בעניין דין לא מצאתי מחלוקת בין הצדדים. ב"כ המאשימה עתרה למתחם אחד שינוע כאמור בין 12-25 חודשי מאסר בפועל ואילו ב"כ הנאשם לא נתן דעתו לכך. בכל מקרה, סבורתני כי לקבוע מתחם עונש אחד לכלל העבירות בהינתן רצף ההתרחשות כבאירוע מתגלגל אחד.

7. עוד בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40 ג(א) לתיקון 113 בחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה. לצורך כך בית המשפט יתחשב **בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בערך זה; במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות בקשורות בביצוע העבירה.**

במעשיו כלפי אביו פגע הנאשם בערכים חברתיים אשר נועדו להגן על גופו של אדם, על קניינו, כבודו, שלווה נפשו וביטחונו האישי. בנוסף, מקום בו מדובר בפגיעה באביו מולידו כי אז מדובר באלימות בתוך המשפחה וזו עליית מדרגה בתחום האלימות אשר לעולם תצבע בגוונים קודרים ותקבל היבטים חמורים נוספים, שכן:

"...הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי" (א' פרוקצ'יה, בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

במעשיו הנאשם כלפי השוטר אשר ליווה אותו להליך טיפולי, הוסיף הנאשם ופגע בערכים שנועדו להגן ולהבטיח את הסדר הציבורי.

8. בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם בעבירות בהן הורשע הנאשם לרבות אלימות במשפחה, ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים, כזה שמתחיל מעונש מאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל שיגיעו לכדי שנתיים ויותר. דרך כלל יקבע העונש בהתאם לנסיבות **"המעשה"** ובכללם, עצמת האלימות שהופעלה והאם כללה אכזריות, פערי הכוחות בין התוקף לקורבן והנזק שנגרם, האם נעשה שימוש בנשק קר או חם, טיב החפץ שנגנב, האם העבירה בוצעה בצוותא חדא אם לאו, תכנון והתארגנות מוקדמים, תוצאות התקיפה והרקע לביצועה.

9. יוער, כי נסיבות האירוע נשוא כתב האישום - דרישה כספית של נאשם מהוריו תוך איום ואף תקיפתם לצורך כך, אינן שונות ממקרים רבים אחרים הבאים לפני בית משפט זה כשהעבירות המיוחסות (הוראות החיקוק) הן על דרך הכלל: סחיטה באיומים, איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש או תקיפת זקן. בפעם זו הנאשם מואשם גם בעבירה של תקיפה לשם גניבה. כמובן שאין חולק כי יסודות העבירה מתקיימים, אלא, **שבמקרים אליהם הפנה ב"כ המאשימה נדונה סוגיית סיווג המעשים ככאלה המצויים על הספקטרום שבין גניבה עובר לתקיפה לשם**

גניבה וכלה בשוד וכנגזרת מכך, כאמור, עותר הוא למתחם ענישה מרחיק לכת, לא סביר, אשר נתמך במקרים שנסיונות בהן (נסיבות ביצוע העבירה) שונות מאוד מאוד מהנסיבות במקרה לפניי.

אכן, לעבירה לשם גניבה נודעת חומרה מיוחדת עליה עמד ביהמ"ש העליון ברע"פ 2797/09 חגי גולן נ' מ"י (2.4.09) בציונו:

"עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה משורש".

נוכח החומרה שבעבירת תקיפה לשם גניבה נמצא מקרים רבים בהם נדונה סוגיית סיווג של עבירת התקיפה לשם גניבה, על הספקטרום שבין תקיפה לשם גניבה וכלה בשוד כמו למשל במקרים אליהם הפנה ב"כ המאשימה -

ת"פ 57458-1-17 מדינת ישראל נ' גברין (שלום ב"ש) דובר בנאשם תושב הרשות הפלסטינית אשר נכנס לישראל שלא כדין, אשר חטף מכשיר נייד מידה של אישה שהמתינה בתחנת האוטובוס, בטבורה של העיר באר שבע, באור יום, נמלט בריצה מהמקום ונתפס לאחר מרדף רגלי. על כן, בהתאמה, מתחם העונש ההולם נקבע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 21720-9-12 מדינת ישראל נ' נגאר (שלום ת"א -יפו) דובר בעבירות תקיפה לשם גניבה, גניבה, וכניסה לישראל שלא כדין.

ת"פ 3016-5-12 מדינת ישראל נ' הוקביי (שלום ת"א-יפו), שם ציין בית המשפט בדמיון שבין עבירה של תקיפה כדי לגנוב לעבירת השוד על מנת להצדיק בחלק של המקרים קביעת מתחם עונש הולם, זהה או דומה לעונשים המוטלים בגין עבירת השוד.

רע"פ 2797/09 גולן נ' מדינת ישראל, שם דובר על נאשם אשר חטף את תיקה של המתלוננת אשר התנגדה לו ובתגובה דחף אותה והיא נפלה ונחבלה. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר (סה"כ 22 חודשים). בית המשפט המחוזי הפחית עונשו של הנאשם ל 15 חודשים (בוצעה חפיפה חלקית של המאסר על תנאי).

ת"פ 5054/09 מדינת ישראל נ' שץ (מחוזי ת"א) שם דובר על חטיפת תיק מאישה שהלכה ברחוב.

10. אלא כאמור, הקשר היחיד בין המקרים אליהם הפנה ב"כ המאשימה למקרה דנן הוא בהוראת ה חיקוק המיוחסת לנאשם - תקיפה לשם גניבה, מעבר לכך, לא נמצא כל קשר ודמיון, אפילו קלוש, לנסיבות ביצוע העבירה במקרה לפניי. שם מדובר בנסיבות מחמירות מאוד והקו המפריד בניהן לעבירת השוד הוא דק ביותר. קיימים הבדלים

מהותיים בזהות הקורבן והעברין לרבות הקשר וההכרות בניהם, מקום ביצוע העבירה, אופן התקיפה והחפץ שנגנב לרבות הרקע לתקיפה, אשר מהווים רכיבים משמעותיים בבחינת חומרת המעשה והשפעתו על קורבן העבירה והאינטרס הציבורי.

יותר מכך, בכל המקרים הנ"ל, חרף חומרתם, מתחם העונש שנקבע פחות מחמיר מזה לו עתר ב"כ המאשימה ואם לא די בכך, אף העונשים שהוטלו על הנאשמים גם הם פחות חמורים ויש אף משמעותית מהעונש שהתבקש בית המשפט להשית על הנאשם במקרה דנן.

ניתן להביא מקרים רבים על מנת לחדד בחריגה המשמעותית של המאשימה בעתירתה למתחם העונש ולעונשו של הנאשם כאמור, אולם אסתפק בהצגת הדברים בת"פ 15545-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (שלום ב"ש) - שם דובר בנאשם אשר על יסוד הודאתו הורשע בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם תקף את המתלוננת בשעה שהלכה ברחוב וחטף מידה את הטלפון הנייד שלה ונמלט מהמקום.

עיון בפרוטוקולי הדיונים מעלה כי המאשימה טענה תחילה לעונש מאסר בפועל ובהמשך, לאור הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, בהינתן שעבירת התקיפה המיוחסת לו היא מנורית ונחסכה עדות המתלוננת, עמדת המאשימה לעונש הייתה למספר חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת (פרוטוקול דיון מיום 19.2.2014).

בית המשפט (כב' השופט אמיר דורון) סקר פסיקה במקרים דומים ולרבות עמדת המאשימה והביא לדוגמא מקרה שנדון בת.פ. 15174-07-13 **(שלום עכו) מדינת ישראל נ' מוחמד חליאלה** (גזר דין מיום 9.10.13) [פורסם בנבו], שם הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפה לשם גניבה והפרת הוראה חוקית (תיק אותו צירף). באותו מקרה, מדובר היה בנאשם בן 19 במועד ביצוע העבירה וללא עבר פלילי, שלקח בכוח מידי המתלונן את הטלפון הנייד שלו עת הלך האחרון ברחוב, ונמלט. במסגרת הסדר טיעון פסק בית המשפט, במסגרת הסדר טיעון כאמור (בשני התיקים גם יחד) את עונשו של הנאשם ל מאסר מותנה בן 5 חודשים, קנס בסך 300 ₪ ופיצוי למתלונן בסך של 1,200 ₪. כב' השופט דורון אמיר התייחס לדמיון הרב בין המקרים בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה " המהוות תמונת ראי לעבירה המיוחסת לנאשם דכאן" ומנתן דעתו לעקרון אחידות הענישה, לנפקות עמדת התביעה שם ובמקרה שלפניו וקבע קיומו של טעם לפגם בהתנהלות התביעה אשר עתרה להחמרה יתרה עם הנאשם ללא הנמקה משמעותית. מכאן קבע בית המשפט את **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד 11 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי 6 חודשים מאסר על תנאי משהביא בחשבון את המלצת שירות המבחן וגילו הצעיר.

סיכום הדברים האמורים הינו כי בכל מקרה עתירת המאשימה למתחם העונש לרבות עונשו של הנאשם הרחיקו לכת באשר אינם הולמים כלל את נסיבות המקרה לפניי.

11. להלן סקירה קצרה של מקרים אשר הגם שלא כולם נמצא אישום בהוראת החיקוק הרלוונטית למקרה דנן (תקיפה לשם גניבה) הם יותר קרובים בנסיבותיהם למקרה לפניי ונכונים לבחינת מדיניות הענישה הנהוגה וההולמת.

בת"פ 20820-03-18 **מדינת ישראל נ' טוילי** (שלום ב"ש), הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם של אמו לאחר שהאחרונה סירבה להתקשר לאחיו שיגיע לקחת אותו לטיפול רפואי כפי שדרש. הנאשם חנק הנאשם את אמו, הושיבה על כיסא ולא נתן לה לישון תוך שהוסיף ואיים עליה " עכשיו אני לא אתן לך לישון". המדובר בנאשם אשר לחובתו הרשעה אחת משנת 2013 במספר עבירות דומות. **בית המשפט קבע את מתחם הענוש ההולם בין של"צ או מאסר קצר בפועל ל-10 חודשי מאסר בפועל**, נתן משקל למצבו הנפשי הרעוע של הנאשם וגזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 52749-08-16 **מדינת ישראל נ' רחמטולייב** (שלום ת"א), הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה בכוונה לגנוב וגניבה, בכך שתקף את המתלון אותו הכיר עובר לביצוע העבירה בכך שגרר אותו, חנק אותו ולאחר שנפל על הקרקע ומצחו נחבל, גנב מכיסו של המתלון את ארנקו ונמלט מהמקום. כתוצאה מהתקיפה נחבל המתלון בראשו. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 18 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 41831-06-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (שלום ב"ש), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של דרישת נכס באיומים, תקיפה סתם וגניבה בכך שדרש מאמו כסף ותוך כך איים עליה שאם לא תביא לו כסף הוא יחנק אותה. המתלוננת השיבה לנאשם כי אין לה כסף וזה בתגובה החל לחנוק אותה וגנב מידה טבעת זהב משובת יהלומים. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי 14 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 23715-07-16 **מדינת ישראל נ' אבו עגינה** (שלום ב"ש), מקרה בו הנאשם הורשע על פי הודאתו **בשתי עבירות איומים** כלפי אמו בכך שאמר לה כי יחתוך את כל הרחוב בסכין, וישרוף את הבית אם לא תיתן לו כסף. במועד אחר איים בטלפון על כלתה של אמו כי ישרוף את הבית. **בית המשפט קבע את מתחם עונש ההולם בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, צעיר-בגיר, בעל עבר פלילי לא מכביד אם כי כזה שכלל עבירת אלימות (חוזרת) כלפי אמו - 4 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירות תקיפת שוטר נמצא כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר ואף למעלה מכך, והכל לפי נסיבות המקרה, עצמת האלימות, הימשכותה ותוצאתה.

12. בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים יש ליתן הדעת ראשית לעובדה כי הנאשם ביקש להשיג לעצמו אגב אותה תקיפה את אביו, כסף שהיה בכיס מכנסיו של אביו. מעשי הנאשם מכוערים, שפלים וראויים לכל גנאי. ניתן לומר כי חרף מצבו הנפשי הנטען של הנאשם נראה כי קדמו לכך תכנון ומחשבה מסויימים שכן לאחר שהנאשם ניפץ את שמשות החלון נוכח סירוב האב להיענות לדרישתו הוא עזב את בית אביו, אלא, שבהמשך הגיע לחדר המדרגות בבניין פגש את אביו ואז כבר פעל באופן אחר, אקטיבי יותר כלפי אביו, בכך שאחז בצווארו וכופף אותו על מנת לאפשר הכנסת ידו לכיס מכנסיו אביו ולקחת משם כסף, בסך 400 ₪.

הנאשם נדרש לכוח פיזי על מנת לבצע את האמור, אם כי ברי כי זה לא היה חזק במיוחד בהינתן כי לא נגרם כל נזק פיזי לאב. עם זאת, כזה מגלם בתוכו פוטנציאל התדרדרות לכדי אלימות ממש אם למשל היה מבקש האב למנוע את נטילת כספו. בהקשר זה ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 5942/13 אבו דלו נ' מדינת ישראל הנכונים גם לענייננו:

"יש לזכור עוד, כי נטילת חפץ מעל גופו של אדם כנגד רצונו מעלה, ברוב רובם של המקרים, חשש לפגיעה גופנית, נפשית או שתיהן גם יחד בקרבן העבירה. אכן, לעתים קרובות עלולה נטילת חפץ מעל גופו של אדם ליצור טראומה אצל הקרבן, אף אם נטילת החפץ לא לוותה בהפעלת כוח רב מצדו של המבצע או בהתנגדותו של הקרבן בשל פחד..."

לצד הדברים האמורים, ולצד החומרה המיוחדת שבעבירות אלימות במשפחה, במקרה דנן יש להביא בחשבון כי המתלון הוא אביו של הנאשם שהינו כבן 31 שנים ועל כן סביר להניח כי מכיר הוא את חולשותיו ומאפייניו וסביר להניח כי ידע לפעול מולו כפי שנראה באמת פעל. בהקשר זה סבורתני כי גם בחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות המיוחסות לו, יש יותר להשליך על חומרת האירוע. בעניין זה, לא הובא בפני מידע מספק, וכל שיכולתי ללמוד על הרקע והסיבות הוא מדברי הנאשם עצמו והסנגור, אשר מדבריהם עולה כי הנאשם חסר בית. הנאשם הוא דר רחוב אשר מדי פעם מורשה להתגורר אצל אביו. בנתון זה, לצד העדר כל טענה מצד מי מהצדדים כי הנאשם עושה שימוש לרעה בחומרים ממכרים, או כי עשה בהם שימוש עובר לביצוע העבירות, אזי יש לקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיהם הגיע הנאשם בשעת בוקר מוקדמת כשהוא במצב נפשי לא טוב (לא הובהר מספיק בעניין זה) אשר אף הביא לכך שנדרשה בדיקתו בבית החולים סורוקה ביום 15.1.2019 (יום לאחר שתקף את אביו) לא נבע משימוש בסמים או אלכוהול. מכאן ניתן לומר כי הסיבות שהביאו את הנאשם לעשות את המעשים המיוחסים לו כלפי אביו וגם כלפי השוטר צריך ויבחנו בגדרי שיקולי הקולא בבחינת מתחם העונש ההולם. לא יכול להיות חולק כי הנסיבות והרקע שבמעשי הנאשם הינן קשות, ואין דומה מקרה של זה הדורש מהוריו כסף על מנת לממן מנת סם תוך שהוא מאיים על חייהם ופוגע בהם פיזית באופן ממשי, למקרה בו מדובר במי שהוא דר רחוב, חסר כל לרבות מקורות תמיכה כלכליים ורגשיים, הדורש מאביו מולידו כסף שסביר להניח בנסיבות המקרה נועד לאפשר לו לאכול "...הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי..." (ראו שם, פלוני נ' מדינת ישראל) ונדמה שלא ארחיק לכת בכך שאוסיף כי צפייה זו הינה גם מהורים כלפי ילדיהם, בכל גיל ובכל זמן.

בגדרי השיקולים לקביעת מתחם העונש אביא בחשבון כי עצמת האלימות בה נקט הנאשם כלפי אביו וכלפי השוטר (שריטה ביד ובעת שסייע לנאשם לקום מהרצפה) היו ברף הנמוך של עבירות התקיפה. אוסיף כי הגם שמעשי הנאשם לא כללו אלימות פיזית ממשית כלפי אביו, די בהתנהגות שכללה ניפוץ שמשת החלון, השמעת איום באוזני אביו לפיו יהרוג אותו כשבתוך כך הוא אוחז בצווארו ונוטל מכיסו את כספו, כדי להביא לפגיעה ממש בערכים המוגנים בהם פרטתי לעיל.

אביא בחשבון כי הנזק הממשי למתלון הינו סכום של 400 ₪, וזאת מעבר לנזק שנגרם לחלון ששמשתו נופצה. כן אביא בחשבון את פוטנציאל הנזק הגופני והנפשי הגלום בעבירות אלימות בהן נקט הנאשם כלפי אביו והשוטר.

אין בידי מספיק מידע לבחינת מידת שליטתו של הנאשם במעשיו ומצבו הנפשי במועד ביצוע העבירות, אם כי לא ניתן להתעלם ויש להביא בחשבון כי מדובר במי שהוא דר רחוב אשר לאחר מעצרו נדרשה בדיקתו בבית החולים סורוקה

נוכח מצבו הנפשי.

מכל המקובץ וכאמור, אני מוצאת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במעשי הנאשם כלפי אביו הינה ברף בנוי הגבוה בהינתן הנזק שנגרם לרכוש, מיהות קורבן העבירה - אביו של הנאשם, והשימוש באליומות ואיומים אגב עבירת הגניבה. ביחס לתקיפת השוטר מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמצאת ברף הנמוך בהינתן נסיבות ביצועה ותוצאתה.

מאלה הדברים ולאחר שנתתי דעתי למדניות הענישה הנוהגת לצד מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לחומרא ולקולא, **סבורתני כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

קביעת העונש הראוי בתוך המתחם

13. בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמידה בה הן מתקיימות, זאת ככל שיסבור כי יש לתת להן משקל בנסיבות המקרה.

הנאשם שנותן את הדין היום, הוא רווק בן 31. בגדרי השיקולים בתוך המתחם, לחומרא אביא בחשבון את הצורך בהרתעת הנאשם לרבות הרתעת הרבים.

כן אביא בחשבון כי הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 4 הרשעות כשאחת מהן בעבירות של איומים וניסיון גניבה. לצד זאת יינתן משקל משמעותי לעובדה כי 3 עבירות כבר התיישנו, והרביעית, האמורה להתיישן בעוד מספר חודשים הינה משנת 2012 בגין עבירות איומים וניסיון גניבה שבוצעו בשנת 2010

קרי, לפני למעלה מ-9 שנים. כך שניתן לומר כי עברו הפלילי של הנאשם אינו משמעותי כלל ובהינתן כי 3 ההרשעות שהתיישנו הן בעבירות של הפרת הוראה חוקית.

יינתן משקל לעובדה כי זהו מאסרו הראשון של הנאשם, כמו גם לחרטה הכנה והצער שהביע בפני בית המשפט ובפני אביו, על מעשיו. יינתן משקל למחילה שמחל האב לבנו בפני הנאשם ובפני בית המשפט.

יינתן משקל להודאת הנאשם אשר חסך את העדת אביו וגם חסך זמן שיפוטי יקר .

אביא בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם, הגם שלא פורטו יתר על המידה בטענות לעונש, לפיהם הנאשם בן להורים גרושים, דר רחוב ונעדר כל מקורות תמיכה כלכליים, רגשיים לרבות דמויות משמעותיות בחייו.

14. סיכום מכלול הדברים ולאחר ששקלתי את השיקולים לחומרה ולקולה אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור על עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג עוון.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא יעבור עבירת אלימות וזאת לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל 4 ימים.

שב"ס מתבקש להחתים את הנאשם על כתב התחייבות עוד היום במתקן הכליאה שבבית המשפט.

זכות ערעור על פי חוק תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ט, 16 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.